

Holubovský ZPRAVODAJ

ČÍSLO 5, ROČNÍK 9

KVĚTEN 2003

ZDARMA

Zpráva z jednání zastupitelstva obce,

které se konalo 24. 4. a 15. 5. 2003

ZO projednalo a schválilo:

- žádost obce Srnín o vstup do Mikroregionu Podkletí
- žádost Základní školy Holubov o příspěvek na mzdy pro rok 2003 ve výši 40.000,-
- potvrdit smlouvu na dopravní obslužnost s krajským úřadem na částku 37.920,- Kč tj. 40,- Kč na 1 obyvatele
- žádost p. Miloše Valenty o protažení veřejného osvětlení – tj. 1 ks svítidla pod nemovitost čp. 62 v Krásetíně
- zahájit jednání s p. Bártovou o vykoupení části komunikace k zajištění přístupu na parcely plánované k výstavbě rodinných domků
- uspořádání dětského dne 31. 5. 2003 ve spolupráci Skautů a obce
- příspěvek ve výši 1000,- Kč pro SDH Trisov a 1000,- Kč pro SDH Holubov na soutěže
- pořádání zábavy u příležitosti 95. výročí založení hasičských sborů v Holubově, Trisově a Krásetíně – dne 17. 5. 2003 od 17.00 hod v hasičské klubovně v Holubově, hudba J. Litvan, venku Živá hudba
- zakoupit pro potřeby obce, zejména Zpravodaje, digitální fotoaparát
- návštěva zastupitelstva partnerské obce ve švýcarském Guggisberku v srpnu 2003.

Ukázka z oprav komunikací

ZO bylo informováno o:

- postupu při opravách komunikací poškozených povodněmi na území obce
- opravách brodů na Křemežském potoce v Hamru a u hradu Divčí Kámen
- možnosti získání sazenic naštěpovaných z třísové lípy, které byly vypěstovány v Průhonickém parku – je nutno vytipovat vhodné lokality, kam lípy zasadit

- J. Franěk, starosta -

➤ *brod u Divčího Kamene před opravou*

11. květen - svátek maminek

*Podle židovského přísloví: „Bůh nestihne být všude, a proto stvořil matky.“
Anebo podle mužů: „Matky a ženy stojí podle úsudku světa vždycky ve stínu,
ale my sami víme nejlépe, jak ubohý, jak ohrožený a beznadějný
by byl život bez nich.“*

Maminčino mlčení - „Z dědova vzpomínání“.

Bylo studené předjaří, vítr fičel a já se loudal domů ze školy. Poslední hodinu jsme měli tělocvik, učitel nás proháněl, už proto, že v tělocvičně byla zima jak na ulici. Byl jsem vymrzlý a prochladlý a těšil jsem se domů do tepla. Měl jsem čtyři sourozence a tak byla maminka s námi doma. Jaké však bylo moje překvapení – doma nikdo a nebylo ani zatopeno. Sedl jsem si zklamaně v kabátě ke stolu a – jak jsem tak byl unavený a zmrzlý – na té židli jsem usnul. Za chvíli přišla maminka domů. Vzbudil jsem se a rozespalý a mrzutý jsem se na matku utrl: „Tady nikdo není, mně je zima, mám hlad a ty si povídáš se sousedkami.“

Maminka neřekla ani slovo a začala mě svlékat. Sáhla mi na čelo, odestlala postel a uložila mě. Jak mě svlékala, ucítil jsem náhle, že má mokrou zástěru. Zamrazilo mě: Tak je to tedy. Hlavou mi blesklo poznání a vzápětí mě zalila horká vlna lítosti. Jak rád bych nyní vzal svá slova zpět poprosil: „Maminko, odpusť mi, že jsem byl hrubý a vyčítal ti, já nevěděl, že jsi pro nás prala.“ Nedokázal jsem to vyslovit, a tak jsem se k mámě jen přitiskl a ona už mě k sobě beze slova přivinula.

I když jsem se za týden z toho vyzpovídal, dlouho mě mrzelo, že jsem se nedokázal omluvit. Pro příště jsem dobře zvažoval svá slova a celý život jsem si pamatoval a byl mamince vděčen za to její mlčení.

- M. Hrušková st. -

U příležitosti Svátku matek složili žáci 4. ročníku naší školy básničky a přáníčka pro své maminky, aby z nich měli radost i ostatní čtenáři našeho zpravodaje, paní učitelka Ludmila Křížová nám nabídla výtvary svých žáčků.

Přání ***Jan Pavlíš***

Moje milá matičko
nesu ti já přáníčko.
Tatínek dá kytičku
my děti zas hubičku.
Společně ti popřejem
štěstí, zdraví každý den.

Svátek matek ***Lukáš Dolejší***

Maminky dnes mají svátek,
protože je Den matek.
Slova díky zaslouží,
dáreček si vyslouží.
Od tatínka kytičku
a od dětí hubičku.
K tomu něco sladkého
a ještě něco milého.
Říkám slovo děkuji
a rudé srdce maluji.
S obrázkem a slovíčky
posílám tři hubičky.

Moje maminka ***Matyáš Bušta***

Maminku mám moc rád,
je to můj velký kamarád.
Je to naše hospodyňka,
dělá nám čaj z pelyňka.
Maminky si moc vážím,
ale někdy ji radost kazím.
Maminku mám hrozně rád,
někdy bych zasloužil potrestat.
A co bych si přál?
Hodně štěstí, zdraví a tak dál.
Abychom se měli rádi
a přitom se pořád smáli.

Mamince ***Pavel Kováč***

Moje milá matičko,
já jsem tvoje sluníčko.
Mám Tě moc rád,
tak Ti chci kytičku dát.
K tomu také přáníčko,
hodně zdraví matičko.

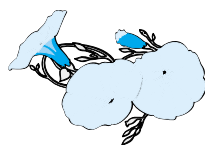
Přání ***Ladislav Foltán***

Přeji štěstí lásku,
nedávej vše v sázku.
Ať Ti oči štěstím září
a máš stále úsměv v tváři.
Dobří kamarádi vedle Tebe,
když chceš, snesou modré
z nebe.

Mamince ***Václav Sládek***

Moje milá matičko,
k Tvému svátku,
přináším dáreček a přáníčko.
K tomu všemu kytku přidám
bys tu dlouho s námi byla.

Přání ***Dominik Mráz***

Dnes je velký den,
svátek přece slavíš.
Splň si tedy každý sen,
ať se stále dobře baviš.
A snad toto přáníčko,
potěší tě maličko.

Mamince ***Tadeáš Domin***

Napišu Ti tisíc přáníček,
na každém bude knoflíček,
knoflíček pro štěstí.
Rukou Ti kývnu lehce,
Ty pohládíš mě dlaní měkce,
fialka pokojem zavoní.

Doufáme, že Vás dětská přání potěšila, i když Holubovský zpravodaj vyjde až koncem května. K přání dětí se připojuje i naše redakce a přeje všem maminkám a babičkám všechno jen to nejlepší, hodně zdraví, lásky, radosti z dětí, vnoučátek i pravnoučátek.

Okénko do minulosti

Naše škola

Tak jsme nahlédli do minulosti naší školy a jsme v současnosti .

Ve školním roce 1996-1997 byla jmenována do funkce ředitelky naší školy **Mgr. Olga Floriánová**, která řídí školu dosud. Pedagogický sbor dále tvoří Mgr. Ludmila Křížová, Mgr. Drahomíra Bodláková a učitelka němčiny Vendula Vernerová. Vychovatelkou ve školní družině je Jaroslava Němečková.

Od r. 2003 byla škola zřízena jako právní subjekt a byla k ní přičleněna i mateřská škola Holubov a mateřská škola Zlatá

Koruna. Škola je organizována jako trojtřídní s pěti postupnými ročníky.

Školní budova byla opravena a její vybavení je na velmi dobré úrovni, vše se daří díky dobré spolupráci vedení školy a obce.

Přes všechny složitosti ve školství dříve i nyní je naše škola stálicí. Ten, kdo holubovskou školou prošel, ať už jako žák, nebo jako učitel, jistě rád vzpomene na léta v ní prožitá.

Aby tomu tak bylo i nadále, je jistě zájmem nás všech, vždyť škola je základ života.

Náš seriál povídaní o minulosti školy končí. My všichni přejeme naší škole k jejím 110. narozeninám, které letos oslaví, aby tu stála ještě hodně dlouho, a aby sloužila svému účelu. Všem jejím zaměstnancům hodně zdaru, pevné nervy a všem současným i budoucím žákům, aby se jim ve škole líbilo a měli na co vzpomínat, tak jako my, co jsme jí prošli.

- Ivan Svoboda, kronikář -

Co nás baví - zprávy ze školy

„Les ve škole – škola v lese“

DUBEN JE MĚSÍC RŮSTU, SVĚŽESTI A APRÍLOVÉHO POČASÍ

- ❑ Většina stromů a keřů začíná pučet a vyhání nové výhonky, ze země vyrážejí svěží rostlinky.
- ❑ Z lesních stromů kvetou modříny, buky, javory a jasany, ve městě jabloně, meruňky.
- ❑ Začátkem dubna kvetou v listnatých lesích dymnivky, sasanky, podléšky a plicníky, u cest najdeme podběl a u potoka blatouchy. Objevují se první houby (kačenky, špičky, penízovky).
- ❑ Přilétá většina ptáků, tokají tetřivci, bažanti přepeřují do svatebního šatu.
- ❑ Straky, kavky, káňata a ještěři již mívají postavená hnízda, jiné druhy začínají stavět, objevují se první hejna hmyzu.
- ❑ Probouzejí se ježci, vylézají ještěrky a hadi.

Práce v lese

- ❑ Lesníci pokračují ve výsadbě stromků, zpracovávají nahodilou těžbu, provádějí probírky atd.
- ❑ Myslivci po zimě čistí krmelce, kultivují a hnojí polička pro zvěř, kontrolují liščí nory atd.

Nehoda

Byl slunečný den. My jsme se chystali sekat trávu. Najednou jsme při sekání uslyšeli nařikání. Pod sekačkou ležela srnečka. Byl to ještě koloušek. Taťka ji honem nesl domů. Ošetřil ji ránu a snažili jsme se ji utišit, aby na to zapoměla. Dávali jsme jí mléko z láhve jako miminku. Každý den jsme jí ránu převázali. Jednoho dne jsme srnečce obvaz sundali a už měla ránu zahojenou. Pomalu se už stavěla na nohy. Já jsem byla při okamžiku, když se postavila na všechny čtyři. Dostala jméno Zuzka a vypustili jsme ji do přírody. Získala svobodu. Vrátila se k nám mlsat zelí. Po dlouhé době, když už jsme si mysleli, že ji neuvidíme, ona přišla. To bylo radosti! Dodnes ji vidáme na kraji lesa.

Žákyně Renata Nováková
3. ročník ZŠ Holubov

Pozorování:

Na 1. duben, který je Dnem ptactva, jsme ve školní jídelně přichystali výstavu, kterou tvoří výtvarné práce dětí naší školy. Při vycházkách jsme sledovali ohromné změny v přírodě. Stromy se chystaly svými pupeny vykvést. Pozorujeme opatrně z povzdálí budku naší sýkorky. Sledovali jsme také okolí mraveniště. Odebrali jsme vzorky mraveniště ke kontrolnímu pokusu, zda mravenci poznají svá mraveniště podle pachů. Čtvrtého dubna napadl sníh a opět začala zima. Sýkorky se vracely na krmítka jako v době tuhé zimy. V naší budce je vše nachystáno pro kladení vajíček. Snad nás zima o naši sýkorku nepřipravila. Lesy ČR nám umožnily návštěvu Lesní školky v Červeném Dvoře. Víme, co je semenáček, jak rostou sazenice, jak se vyzvedávají a zakládají, aby jim neosychaly kořeny. Na místo nás dovezlo auto Zemědělského družstva Křemže. Cesta vedla Blanským lesem i kolem obory s daňky a muflony. Ke dni země, 22. dubna, jsme vyhlásili výsledky školního kola „Strom roku“. Upozornili jsme na potřebnost stromů v našem životním prostředí. Pokusili jsme se namalovat naše školní lípy, které stojí u školy mnoho let. Obrázky se nám velmi podařily. Nevěděli jsme, jak jsou lípy vysoké. Pomohl nám přístroj, který lesníci nazývají „blume-leiss“. Naše lípy jsou vysoké 20 metrů. 24. dubna jsme v budce objevili osm vajíček. Další den na nich začala sedět sýkora koňadra. Počkáme 13 – 14 dnů na sýkorčí holátka.

- J.N. vychovatelka ŠD ZŠ Holubov -

ŽÁKOVSKÉ PRÁCE NA TÉMA STROM ROKU

Můj strom

Můj nejoblíbenější strom je třešeň. Krásně kvete a má dobré plody. Jeho příběh začal tím, že děda podřízl starou třešeň, která stála do okna. Babička chodila pařezek zalévat a po čase začal vyrůstat nový stromek, který má stejné chutné plody jako ten starý. Roste u babičky v Čekaních na zahradě a je mu šest let.

Jan Pavliš, ZŠ Holubov, 4.ročník

Kaštan

Proč: stavím si zvířátka z kaštanů, líbí se mi tvar listů

Příběh: koncerty na kaštanu

Je to strom jako plno jiných, má mohutný kmen s rozbrázděnou kůrou, dlouhé a silné hlavní větve a bujně rostoucí vedlejší větévky. Ale tenhle strom mám nejraději ze všech, protože je to kaštan koncertní. Hostí ve své koruně neuvěřitelně pestrou společnost ptáčků. Když budete pozorně poslouchat, uslyšíte, jak cvrlikají, švitoří a pípají ve dne v noci, po celý rok.

Stáří: asi devět let

Dominik Mráz, ZŠ Holubov, 4.ročník

Můj strom

Jako nejkrásnější strom jsem si vybrala vlašský ořech, který roste ve Zlaté Koruně u mé babičky. Vybrala jsem si ho proto, že mám ráda ořechy a proto, že se u něj odehrála příhoda, která se mi moc líbí. Vyprávěla mi ji maminka. Jeden rok, když se u babičky bily, tak zbylo trochu vápna navíc. Nevěděli, co s ním dělat, tak ho nalili k ořechu. To byste nevěřili, kolik bylo ten rok ořechů – asi deset pytlů. Ten strom potřeboval asi nějaké látky z vápna. Když všechny ořechy sklídili, rozložili je na půdu na síta, aby dobře proschly. Jaké ale bylo pro ně překvapení, když na Vánoce chtěli z ořechů upéct cukroví a na sítěch nebylo nic. Hledali všude, ale ořechy jakoby se propadly do země. Nikdo je nevzal a přeci se nenašly. Až po Vánocích na masopust, když hledali masky v jedné truhle na půdě mezi šaty, začaly se ořechy opět objevovat. Teď už všichni víme, že myšky si dělaly zásoby. Posbíraly a uschovaly všechnu úrodu ořechů po celé půdě. Dneska se tomu všichni smějeme, ale tenkrát to byl úplný detektivní případ. Strom ořech vlašský – polopapírák vysadil můj pradědeček na počest narození své dcery. Dnes mu je šedesát let jako mé tetě.

Jana Vitková, ZŠ Holubov, 5.ročník

Můj strom

Pro tuto slohovou práci jsem si vybrala strom, na který se každý den dívám z okna mého pokoje. Je jím lípa. Líbí se mi pro svou mohutnou korunu a také proto, že když kvete, vydává velmi pěknou vůni. Lípa je listnatý strom a mimo jiné je to náš národní strom. Roste na zahradě u sousedů. Kdo ji zasadil, přesně nevím, ale stromu odhaduji tak 150 let. Její výška převyšuje sousedův dům a tatka odhadl, že měří asi 20 metrů. Zvláštní je také její kůra, která připomíná lidskou kůži. Stejně jako u člověka ji chrání. Ráda pozoruji na této lípě čtyři roční období. Nyní na jaře, když se celá příroda probouzí, pučí na ní pupeny nového listí. Celá lípa se co nejdříve zazelená. Brzy na to mě upozorní svou vůní. Lípa začíná kvést. Babička mi vyprávěla, že dříve z této lípy sbírala a sušila květy na čaj. Chutným darem lípy je med, který vytvářejí pilné včelky. A také možná proto na zahradě dědečka mé kamarádky stojí včelín. V létě lípa poskytuje příjemný stín, a proto pod její korunou najdeme lavičku. Na podzim začíná s lípou práce. Opadá z ní veškeré listí a vítr ho rozfouká po celé zahradě. V zimě je na lípu prostý pohled. Je holá a zapadaná sněhem. Mráz ji ale neublíží. Její mohutné kořeny jsou pevně zakořeněny, a tak se znovu na jaře zazelená. Ale i jako jiné stromy určitě i lípa potřebuje tento čas zimního odpočinku. Z knížky *Náš les* jsem se dočetla další zajímavosti. Věděli jste, že dřevo lip je měkké, proto s ním pracují řezbáři? Anebo, že lipové lýko se používá v zahradnictví a k výrobě pletených předmětů. Lípa tu roste už mnoho let, a tak je svědkem různých osudů. Doufám, že i můj životní příběh si tato lípa bude pamatovat.

Markéta Čížková, ZŠ Holubov, 5.ročník

Můj strom

U nás na zahradě roste mohutná jablň. Mám ji moc ráda už od malička, proto, že si pod ní chodím hrát. Každé jaro krásně kvete a voní. V létě mě schová před sluníčkem. Na podzim z ní sklízíme dobrá jablíčka. Jenom v zimě je holá a smutná. Tahle jablň není tak stará. Zasadil ji můj děda v době, kdy se narodil tatínek. Je jí tedy přes třicet let. Jablň rostla s mým tatínkem a tetou. Vyprávěli mi, že si pod ní také hráli a často lezli do koruny, kde měli malý domeček. Naši jablň mám moc ráda, proto doufám, že ještě dlouho poroste.

Zuzana Vondráková, ZŠ Holubov, 5.ročník

Můj strom

U silnice blízko naší zahrady roste velký dub. Mně se velmi líbí, protože je velký a košatý. Má také silný kmen. Na tomto místě stojí nejméně 80 – 100 let. Za tu dobu kolem něho projelo mnoho aut a motorek, ale také prošlo i mnoho lidí. Nejenom to, dokonce se v jeho koruně i několikrát uhnízdili drobní ptáci. Jiní si jen odpočinou ve větvích, zazpívají a zase letí dál. Občas pod ním proběhne i srnka nebo zajíc. Svým olistěním poskytuje celé léto ochranu drobným ptáčkům a dalším obyvatelům lesa. Když přijde podzim, tak opadá listí, ale mně se stále líbí. Tento rituál se každoročně opakuje.

Ladislav Foltán, ZŠ Holubov, 4.ročník

Můj strom

Líbí se mi mnoho stromů, ale jen jeden nejvíce. Je to ořech. Asi si myslíte, že jsou i hezčí stromy, ale mně se líbí, protože je naší rodiny. Je na něm něco zvláštního. Líbí se mi na jaře, v létě, na podzim i v zimě. Je i velice užitečný v létě jako stín a na podzim zase dává ořechy. Roste u dědy a u babičky. Je hodně veliký. Je mu kolem padesáti let. Je statný, vysoký a je uprostřed velké zahrady. Babička mi vyprávěla jeho příběh. Jednou můj prapraděda koupil zahradu, kde vysadil mnoho stromů, jabloně, třešně, višně a jiné. Ale chtěl mít jeden strom, který, až bude starý, by byl hrozně moc veliký. A tak ho zasadil. Strom rostl a rostl. Bohužel, prapraděda se toho okamžiku nedomáhal. Ale já se teď můžu hrdě podívat na tento strom a říct: „Tento strom zasadil můj prapraděda.“

Milena Pešlová, ZŠ Holubov, 5.ročník

Meningokok

Meningokoky jsou bakterie, které většinou způsobují běžné infekce. Často je zcela náhodně nacházíme ve výtěru z krku, aniž by nám působily jakoukoliv nemoc.

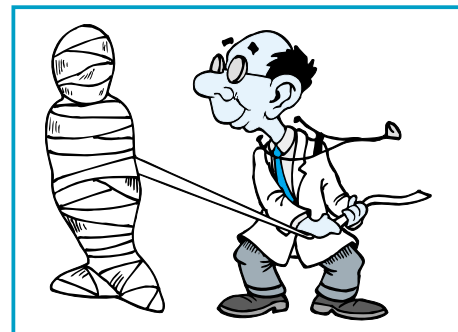
Jen některé kmeny mohou způsobit prudká invazivní onemocnění život ohrožující, kdy během několika hodin z pocitu plného zdraví se rozvíjí závažný septický stav, často se zánětem mozkových plen a toxickým šokem končícím asi u každého sedmého pacienta smrtí. Průběh onemocnění a jeho tíže závisí na předchozí

námaze, prochlazení, pobytu v přeplněných místnostech a jakémkoliv stresu. U dětí toto riziko je asi tři a půlkrát vyšší v rodinách, kde rodiče kouří. Prevenci onemocnění je aktivní sportování, otužování, dostatečný pobyt v přírodě a plnohodnotné stravování s dostatkem ovoce a zeleniny. Nejvyšší výskyt tohoto onemocnění je u předškolních dětí a od puberty do dvaceti let. Průběh onemocnění samozřejmě závisí na včasné diagnostice, včasné masivní antibiotické a protišokové léčbě. Neboť stav se rychle rozvíjí během několika hodin z pocitu plného zdraví do stadia nevratného šoku, kdy již není pomoci.

Očkování proti těmto meningokokovým kmenům není jednoduché, protože těchto invazivních bakterií existuje několik typů, a proti některým typům dosud

nemáme očkovací látky. Pro relativně malý výskyt se celoplošné očkování u nás neprovádí. Očkují se dle epidemiologické situace rizikové části populace, dále se očkují vojenští rekruti, pacienti s poruchou imunity a všichni, kdo si očkovací látku koupí. Očkuje se jen jedinou dávkou.

- MUDr. Bohumír Šimek -

EU - ano či ne?

Některé politické strany straší občany, že vstupem do Evropské unie ztratíme svou vlastní národní identitu, že se naše kultura v evropské kultuře rozpustí. Tak jako se vznikem Československé republiky nezmizela místní folklorní kultura a udržela se dodnes, tak i česká kultura se svojí rozmanitostí se z evropského kontinentu našim vstupem do EU nevytratí. Naopak. Česká kultura může Evropu jen obohatit. Snad v žádné zemi se nenajde tak krásný, jemný a kultivovaný humor. Naše divadelní umění

a filmová tvorba jsou na světové špičce. Stejně tak hudební tvorba ze strany skladatelů i interpretů. Naši spisovatelé a básníci budou i nadále překládáni do různých jazyků světa. Naše vánoční a velikonoční zvyky překvaly dvě totality a přetrvávají i do budoucna. Rozmanitost naší kultury je veliká a nelze všechno vyjmenovat. A já o ni určitě strach nemám.

I když nyní, jak jsme nedávno viděli v Praze, je zde příliš mnoho jakési falešné pseudokultury. Nikomu nejde o úroveň, jde jen o peníze. Praha je plná ošklivých kyčlů a nejrůznějších rádobyumělců. V samotném centru Prahy mezi obchůdky

s upomínkovými předměty najdeme v každé uličce jedno i více prodejních míst, kde se cizincům nabízejí ruské matrošky, papachy a sovětské brigádyrky se sovětskou hvězdou. Naši lidé mezi pražskými suvenýry prodávají zboží zcela z jiné kulturní oblasti, jako by do Prahy patřilo odjakživa. Inteligentní Evropan ví, že to sem nepatří. Avšak turistům ze vzdálenějších oblastí tím připravujeme kulturní guláš. Ti nemusí poznat, že jde o nemístné zboží. Tito naši podivní prodejci rozhodně nepocítují, že by hanobili naši kulturu.

Co mi vadí: Že tito podivní prodejci s nemístním i nemístným zbožím nevadí těm stranám, co nám vyhrožují ztrátou identity po vstupu do Evropské unie.

- MUDr. Bohumír Šimek -

Čisté svědomí

Podle Artura Schopenhauera míváme čisté svědomí proto, že máme slabou paměť. Pokud něco provedu, co jsem neměl, mám tendenci to rychle zapomenout. To je jedna z forem, jak se vyrovnat s vyčítajícím svědomím. Zapomenout, že jsem to udělal. Odsunout to do podsvědomí, chcete-li. Čím hlouběji se nám to povede, tím bouřlivěji zaútočíme proti druhému, který provede něco podobného.

Druhou cestou je, že chlácholíme své svědomí. Dělají to všichni. Ostatní jsou také takoví. Kdo nekrade, okrádá svou rodinu. Přestoupit zákon? Jde jen o popravé, pak už to jde samo. A nemusí jít o lež, podvod, krádež, vraždu... Jde o nácvik nového mravního vzorce chování s následnou změnou kvality člověka.

Katolická církev nabízí očištění svědomí zpovědí. Vyznej před Bohem, ten ti odpustí a máš čisté svědomí. Ale v dnes často přijímaném schematu "vyznej a hřeš dál" to nefunguje. Všichni víme, jak Ježíš

odpustil ženě cizoložné, která měla být ukamenována. Nejprve vyzval rozlíčené muže, aby po ní první hodil kámen ten, kdo je bez hříchu. Všichni se vytratili. Pak řekl ženě: Nikdo tě neodsoudil? Ani já tě neodsoudím. Jdi a nehřeš více. Cesta čistého svědomí je jediná: Poznej svou vinu, vyznej svou vinu, naprav škodu, přijmi odpuštění a jsi opět svobodný. Máš čisté svědomí.

- MUDr. Bohumír Šimek -

Referendum o přistoupení České republiky k Evropské unii

bylo vyhlášeno prezidentem ČR na dny 13. a 14. 6. 2003.

Občané, kteří nemohou hlasovat v místě svého trvalého bydliště si mohou vyzvednout na Obecním úřadě v Holubově hlasovací průkaz, který je oprávněn hlasovat v jakémkoliv okrsku na území ČR. Průkazy se budou vydávat od **29. 5. 2003**

do 11. 6. 2003 do 16.00 hodin. Hlasování proběhne jako obvykle v jednom hlasovacím okrsku tj. na Obecním úřadě v Holubově, v pátek od 14.00 do 22.00 hodin a v sobotu od 8.00 do 14.00 hodin.

Hlasovací lístky nebudou roznášeny. Voliči je obdrží až ve volební místnosti. Při volbě a vydávání hlasovacího průkazu musí každý

volič předložit platný občanský průkaz.

Pokud se někdo nebude moci ze závažných důvodů dostavit do volební místnosti, má možnost objednat si na obecním úřadě tel. 380 741 229 doručení přenosné volební urny do místa bydliště.

- J. Franěk, starosta -

NAŠE JMÉNA

Lidé – specialisté, kteří se zabývají vlastními jmény, jsou **onomastikové** (řecké onoma- jméno).

Čížek – toto příjmení patří do kategorie jmen, která byla odvozena z vlastností tělesných a duševních. Číž, čížek je ptáček. Snad proto lidé, kteří uměli hezky zpívat a byli veselí, dostali toto příjmení. Mohl to být i člověk neposedný, nesoustředěný jako ten ptáček – tékavý

a přelétavý. Možná i člověk, který tyto ptáčky lovil a měl jich doma plnou klec. Je tu však ještě jedna možnost. Jde o moravskou přezdívku Čechům. Mohl ji tak dostat Čech, který se přestěhoval na Moravu.

Hájek – toto příjmení můžeme zařadit do dvou kategorií:

a) Podle bydliště – člověk, který bydlel poblíž nějakého lesíčku, hájku.

b) Ten, kdo něco hlídal, střežil, hájil. Mohl to být pastýř koní.

V nejstarších časech, v době starých Slovanů se háje stávaly přírodními svatyněmi. Tu sídlila božstva ovládající přírodní síly a životy lidí. Toto místo bývalo svaté, zde se konaly obřady uctívání. Příjmení Háj, Hájek jsou spoutány s dávnou minulostí.

Čapek – je zdrobnělinou od základního jména Čáp. Takové jméno dostávali lidé,

kterí měli nápadně dlouhý nos, dlouhé nohy, štíhlou až hubenou postavu. Možná to byl i člověk, který bydlel v domě s domovním znamením tohoto ptáka. Čáp jako domovní znamení patřil k velmi oblíbenému. Tento pták se vyskytoval i na rodových erbech. Na vesnicích mohli nazvat souseda, u kterého každoročně hnízdl tento pták na komíně. Ze dvou nebo více Čápů v jedné lokalitě byl pak mladší člověk nazván Čapkem. Mohl

být i menší, chudší, či méně významný.

Štěrbá – takto v minulosti označovali člověka, který měl nápadnou mezeru mezi zuby, měl nepěkné „vyžrané“ zuby či jinak nedokonalý chrup. Nejhorší na tom byli lidé, o kterých sousedé říkali, že mají zuby jako noty na buben... samou mezeru.

Možná, že to vše vzniklo z toho, že bylina štěrbák má jako by roztrhané, vyřezané

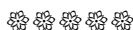
listy. Štěrbá byl vylomený kousek ostří nože či meče. Dnes bychom tomu řekli kaz – zub.

Literatura:

Mates V.: Jména tajemství zbavená, Knižní klub Praha 1998

Moldanová D.: Naše příjmení, Mladá fronta Praha 1983

- Mgr. Drahomíra Bodláková -

Jihočeská hasičská liga 2003

Začátkem jara nám hasičům začíná nová sezóna a hasičské soutěže. Letos se koná již 4.ročník Jihočeské hasičské ligy (www.jchl.cz). Ani letos nechybí v lize družstva Třisova a Holubova. Po loňské sezóně druhý Holubov a čtvrtý Třisov opět patří k favoritům seriálu.

Historie a umístění v lize

Ročník	Třisov	Holubov
2000	7. místo	6. místo
2001	1. místo	4. místo
2002	4. místo	2. místo

Prvním dílem JČHL je tradičně soutěž „O putovní pohár SDH Třisov“. Letos se soutěž mimořádně konala v Holubově na návsí. A jak to dopadlo? Z vítězství se radovalo družstvo mužů z Mydlovar (okres České Budějovice) s požárním útokem v čase 26.36 vteřin. Mužům z pořádajícího Třisova se příliš útok nepovedl a skončili na 4.místě. Družstvo Třisova B mělo smůlu a rozpojená hadice znamenala menší zdržení. Výsledný čas stačil na bodované 11.místo (boduje prvních 15 družstev). Opravdová smůla ale potkala družstvo Holubova. Nechybělo příliš mnoho času a útok dokončilo se skvělým výsledkem. Ovšem prasklá hadice znamenala nedokončený pokus. Novinkou letošního ročníku ligy je zapojení se kategorie ženy do seriálu a započítávání bodů. Hasičky z Třisova se chopily šance a sestavily vlastní družstvo žen. Soutěž se jim sice nevyvedla a s šestým místem nebudou spokojené. Diváci však jejich vystoupení ocenily. Celkem se soutěže zúčastnilo 21 družstev z celého kraje. Výsledky na první soutěži nebyly nejlepší a tak jen můžeme doufat, že zlepšení přijde a získáme nějaký ten pohár za vítězství.

Kategorie muži

Umístění	Družstvo	Okres	Čas
1.	Mydlovary	CB	26.36
2.	Markvarec	JH	27.72
3.	Žďár	JH	28.77
4.	Třísov	CK	30.96
5.	Hosín	CB	32.60

Kategorie ženy

Umístění	Družstvo	Okres	Čas
1.	Todně	CB	30.28
2.	Dvorce	TA	31.15
3.	Mydlovary	CB	32.47
4.	Hosín	CB	33.20
5.	Nová Včelnice	JH	37.01

Liga pokračuje další soutěží dne 24.května v Nové Včelnici (okres Jindřichův Hradec). Letošní ročník má v kalendáři 14 soutěží a celkové pořadí určuje součet dosažených bodů ze 13-ti nejlepších výsledků.

- Autor: Petr Klimeš, SDH Třísov -

Poznávejme plemena psů

Psi Tibetu

Tibet je velmi zajímavou zemí po všech stránkách a také jeho plemena psů jsou nevšední. Nejznámější jsou Tibetská doga, Lhasa-Apso, Ši-cu, Tibetský španěl, Tibetský teriér. Jsou to všechna čistokrevná plemena známá po celém světě a velmi žádaná. Vznikla cílenou a promyšlenou plemenitbou v tibetských klášteřích. Nejméně známým z těchto plemen je Tibetský teriér, který je neprávem opomíjen a velmi málo rozšířen mezi veřejností.

Lhasa-Apso

Tibetský teriér

Není ve skutečnosti teriérem, ani nemá s teriéry nic společného. Svoje pojmenování dostal náhodou. Na plemenitbě měli největší podíl samozřejmě Angličané a právě oni toto plemeno nazvali teriér. Většina tibetských psů je odvozena od

tibetské dogy i když se to zdá nemožné, protože tento pes je velký, mohutný a jeho dnešní podoba se prakticky neliší od

Tibetský teriér

původní formy. Cestovatel Marco Polo viděl tyto psy na vlastní oči při svých cestách po Asii.

O existenci tibetských plemen se svět dozvěděl prostřednictvím Angličanů, kteří je přes Indii vozili do své vlasti. Nebyli všichni stejní, ale měli hodně společných rysů, že zpočátku nikoho nenapadlo, že jde vlastně o několik různých plemen. Samozřejmě, že meziplemenné rozdíly nebyly tehdy tak výrazné jako dnes. První psi z Tibetu se do Anglie dostali v 19. století. Říkalo se jim různě Lhasa Teriér, Thibet Teriér, Bhutter Teriér, Kashmir Terrier a jinak. Pojmenování teriér dali Angličané těmto roztomilým a krásným psičkům, protože svým temperamentem

a sebedůvědomím připomínali právě teriéry narozené v Anglii a ve Skotsku. Mnoho se o těchto psech nevědělo, pouze to, že velcí psi v Tibetu pracovali jako hlídači dobytka před velkými šelmami. Malí psi, kteří měli rovněž hlídací schopnosti, dokázali pracovat jako ovčáckí psi. Tito malí psi byli nazýváni všichni apso, nebo také rapso..

Kolem r.1930 byla rozlišena tři samostatná plemena dlouhosrstých psů pocházejících z Tibetu: tibetský teriér, lhasa apso, ši-cu. Z těchto tří forem je nejpůvodnější tibetský teriér, protože se společným předkům nejvíce podobá.

V Tibetu byly velmi významné kláštery Lámaističtí mniši, kteří zde žili (lámaismus je odvozen od buddhismu) se věnovali zemědělství, náboženství a také chovu čistokrevných psů. V odlehlých klášteřích v nepřístupném terénu museli být mniši soběstační a vlastnili tak stáda dobytka, které museli hlídat psi. K tomu účelu chovali různé psy. Jeden ze psů byl chován čistě pro náboženské účely a sice tibetský španěl, kterému se říká modlicí pes. Tento pes roztácel modlicí mlýnky, kterými bývají kláštery doslova obloženy. Je to roztomilý malý psík podobný na pekinéze, ale s kratší srstí.

Legenda o Buddhovi líčí, že chodil po zemi doprovázen malými psy, kteří v případě, že by mu hrozilo nebezpečí, se

proměnili ve lvy. Tato legenda dala vzniknout kultu uctívání malých psů s dlouhou srstí v tibetských kláštorech. Tito malí psičci byli také tak zvaným tributum pacis (poplatek za mír). V některých zemích a hlavně v Asii bylo zvykem dávat malé psičky jako symbol přátelství, dobré vůle, zapomenutí sporů a nabídky spolupráce. K tomuto účelu sloužili také tibetští malí dlouhosrstí psičci a v Japonsku Japan-Chin. Pouze čínský palácový psík-pekínéz byl přísně střeženým císařským pokladem a nikdo nesměl vědět, jak vypadá.

Tibetský teriér je tedy pastevecký pes, který je zpřízněn s většinou plemen tohoto typu. Představuje nejpůvodnější formu dlouhosrstých pasteveckých psů, kteří patřili kdysi dávno tibetským nomádům. Pohybovali se v tom nejnešchůdnějším terénu, kde nebylo možné použít dogovité psy.

Lhasa apso a ši-cu jsou formy odvozené, přičemž se zdá, že jsou vytvořeny záměrně chovem v kláštorech jako psi kultovní. Tibetský teriér jako pastevecký pes má

stejnou povahu jako většina těchto psů. Je sebevědomý, samostatný, učenlivý, miluje svého pána, má dobré hlídací schopnosti a k cizím lidem je trochu nedůvěřivý. Jeho bohatá srst jej dobře chrání před chladem, ale je nutno ji obden pročesávat a důkladně prokartáčovat. Koupat lze podle potřeby. Dnes se chová jako společenský pes, je dobrým společníkem, ale je stále velmi málo rozšířen. Tibetská plemena mimo ši-cu jsou velmi málo známá mezi veřejností. Je to škoda, poněvadž se jedná o velmi stará plemena, která se od své původní formy mnoho neliší. Všichni psi z Tibetu se dožívají vysokého věku v dobrých podmínkách a za předpokladu, že ne onemocní nevyléčitelnou chorobou. Pro výstavní účely je tibetský teriér velmi atraktivním psem, jehož velkou ozdobou je dobře udržovaná srst. Tibetský teriér není psem rváčem, ale bude se statečně bránit, bude-li napaden jakýmkoli protivníkem. Brání své teritorium a vše, co do něj patří. Chová se důstojně, není uštěkaným psem, ale rád se v některých situacích

rozhoduje sám, což může dělat někdy dojem paličatosti. Má klidný temperament, není cholerik, dovede být velmi příjemným společníkem. Zasloužil by si větší pozornosti, ale bohužel mnoho lidí podléhá módnosti a nekupují si psa podle svých představ, ale podle toho, co se "právě nosí". Tibetský teriér - plemeno, které poznalo středověk, drsnou přírodu Tibetu, tajemné kláštery ve vysokých horách, si vždycky najde své chovatele a fanoušky, kteří nedovolí, aby tak krásné plemeno někdy přestalo existovat.

- Květa Pavčíková -

Tibetský špaňěl

Zajímavá zatmění a další příbuzné astronomické úkazy v Květnu 2003

Letošní rok je poměrně bohatý na zatmění a další příbuzné úkazy. Nadto se většina z nich soustředila do jediného měsíce - května.

Ve středu 7. května 2003 došlo k pozoruhodnému astronomickému úkazu - přechodu planety Merkur přes Slunce. K slunečním skvrnám, obvykle viditelným dalekohledem na povrchu Slunce, se připojila malá silueta planety Merkur. Planeta se více než pět hodin pomalu přesouvala přes severozápadní okraj slunečního kotouče. Přechod Merkuru přes Slunce je vlastně maličké zatmění Slunce. Průměr Merkuru při pohledu ze Země je však asi 160 krát menší než průměr Slunce, proto Merkur nemůže nikdy zakrýt většinu slunečního disku, ale byl vidět dalekohledem na Slunci jako malá výrazně tmavá kulatá skvrna.

Při přechodu přes sluneční kotouč můžeme pozorovat jen ty planety, které se nacházejí mezi Zemí a Sluncem, tj. Merkur a Venuše. Přechody však nepozorujeme při každém oběhu Merkuru či Venuše kolem Slunce ale jen tehdy, když Merkur je zároveň mezi Sluncem a Zemí a zároveň na své dráze právě prochází rovinou oběhu Země kolem Slunce, tzv. uzlem své dráhy. Proto jsou přechody Merkuru přes sluneční kotouč poměrně vzácné a nastávají pouze 13 či 14 za století.

U nás ve střední Evropě jsme předchozí přechod Merkuru mohli vidět roku 1986 a další budeme moci spatřit až v roce 2016. Ještě vzácnější jsou přechody Venuše přes sluneční disk. Poslední z nich pro střední Evropu nastal roku 1882 a na další přechod Venuše přes sluneční disk se můžeme těšit příští rok, neboť nastane v červnu 2004.

Pro pozorování přechodu Merkuru přes sluneční disk ve středu 7. května 2003 dopoledne byla otevřena českobudějovická i kletská hvězdárna. V Budějovicích příliš nepřálo počasí a vyjasnilo se až na poslední půlhodinu celého úkazu. Na Kleti bylo většinu dopoledne krásně jasno. Přechod planety Merkuru přes Slunce tak viděli jak příchozí návštěvníci a turisté, tak jej zaznamenali reportéři České televize i TV NOVA a fotografové několika deníků.

Tranzit Merkuru následoval v pátek 16. května 2003 nad ránem další zajímavý, ač už ne tak vzácný úkaz - zatmění Měsíce. V ČR bylo viditelné nízkou nad obzorem jen v části svého průběhu a poté už Měsíc zapadl. Nemusí nám to být příliš líto, protože druhé letošní zatmění Měsíce nastane 9. listopadu.

Řadu květnových úkazů zakončuje částečné zatmění Slunce v sobotu 31. května. To bude u nás viditelné jen v části svého

průběhu při východu Slunce v malé výšce nad obzorem. Slunce vyjde už částečně ukryté za měsíčním kotoučem v 5:04 hodin SELČ, maximální fáze zatmění nastane v 5:22 hodin SELČ, konec zatmění - úplný výstup ze stínu - nastane v 6:21 hodin SELČ. Také tento úkaz nastává pro naše území za velmi nevýhodných pozorovacích podmínek. Toto zatmění bude viditelné jako prstencové v severním Atlantiku, Grónsku, Irsku aj. A ještě upozornění - nikdy se nedívejte dalekohledem bez speciálního filtru či svářečského skla přímo do Slunce - mohli bychom si vážně poškodit zrak.

ČESKOBUDĚJOVICKÉ PLANETÁRIUM V ČERVNU PRO DĚTI

Měsíc červen je možná nejoblíbenějším dětským měsícem. Začíná Dnem dětí a končí předáváním vysvědčení na zakončení školního roku. Proto pracovníci českobudějovické hvězdárny a planetária myslí i na své dětské návštěvníky, a kromě programů pro školní exkurze pro ně v měsíci červnu připravují speciální pásmo dětských filmů. Letos připadá na čtvrtek 26. června 2003 od 16:30 hodin v kinosále českobudějovické hvězdárny a planetária na Zátkově nábřeží, tel. 386 352 044. Pod názvem KRTEK A BULDOZER představí výběr příběhů nejmilejších večerníčkových hrdinů. Jednotné vstupné 15,- Kč na osobu.

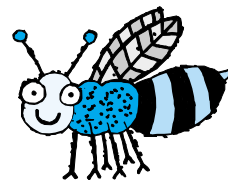
- Jana Tichá -

Včelí jed

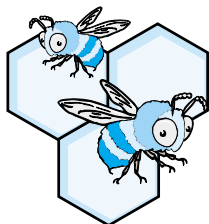
Jeho složení je velmi komplikované: účinky jedu pozná časem každý. Pálivou bolest na místě vpichu vystřídá červený pupínek s bílým středem a typickými příznaky, jako je zrudnutí, teplota, poškození buněk ve vpichovém kanálku a menší, nebo větší otok. V normálních případech tyto potíže zmizí během 24 hodin. U přecitlivělých jedinců se mohou vyskytnout

bolesti hlavy, závratě a zvracení, někdy dokonce vyrážka. Případy úmrtí po jednom nebo více bodnutích včelami se mohou vyskytnout, ale jsou velmi vzácné. Má-li citlivý postižený velké potíže, měl by lékař aplikovat injekci. Jinak se doporučuje co nejdříve vytáhnout žihadlo a přiložit obklad s octanem hlinitým. Otok zmírní i přiložené řezy z brambor nebo jablek. Alergickým (přecitlivělým) osobám lze poradit desenzibilizaci, kterou může provést lékař. Lidé, kteří nejsou přecitlivělí,

se po určité době stávají imunními. Je-li včelař v průběhu roku bodán častěji, bývají otoky menší, nebo se vůbec neobjevují: bolest se ovšem dostaví jako dříve a starší včelaři tvrdí, že s přibývajícím rokem její intenzita roste.

Včelí žihadlo s jedovým váčkem

Vlastní žihadlo vytvářejí dvě souběžné, do špičky protažené štětinky, které mají na konci zpětné háčky. Součástí žihadla je i žihadlový bodec.

V klidové poloze je žihadlo zataženo v žihadlové komoře, která je umístěna na konci zadečku. Se zadečkem je spojeno prostřednictvím destiček a jejich svalstva. K žihadlu funkčně patří jedový váček a jedová žláza. Při bodnutí se špička zadečku ohne prudce dolů a činností svalů zesílenou pákovým efektem se z žihadlové komory vysune žihadlo. Žihadlo je vtahováno do kůže postupným vsouváním dvou žihadlových štětinek se zpětnými háčky. Štětinky současně zatahují do rány i bodec žihadla až po jeho rozšířenou část, přičemž je víceméně složitou činností štětinek vpravován do rány i včelí jed z jedového váčku. Prudkým pohybem zadečku se včela snaží zapíchnout špičku žihadla do kůže. Po

proniknutí žihadla zrohovatělým povrchem pokožky zakotvuje včela v kůži pomocí zpětných háčků žihadlovou štětinu. Stří-

dvým pohybem svalů vtahuje žihadlo hlouběji do kůže, až pevně drží. Díky zpětným háčkům nemůže včela žihadlo vytáhnout, takže si při odlétnutí vytrhne z těla jedový váček i s jedovou žlázou a nervy. Při pozorování zapíchnutého žihadla jsou zřetelně vidět jeho stahovací pohyby. Bylo by velmi neprozřetelné, kdybychom chtěli žihadlo z rány vytáhnout

uchopením jedového váčku palcem a ukazováčkem. Je to sice možné, dojde však ke vtlačení jedu do rány. Především tomu tak, že žihadlo seškrábeme nehtem palce. Při bodnutí utrpí včela těžké vnitřní zranění, na které potom asi během jednoho dne uhynie. Vypadá to zcela nesmyslné a platí to s podstatným omezením. Včela má totiž žihadlo především na to, aby se bránila proti jinému hmyzu. V takovém případě o žihadlo (a život) nepříjde, protože na rozdíl od kůže člověka nebo savce je z těla hmyzu vytáhnout může. Při bodnutí hmyziho jedince nedochází k pevnému sevření štětink s háčky. Trubci žihadlo nemají.

- Z literatury vybral Ing. Jaromír Marek -

Mlsání

Pro květnové číslo Holubovského zpravodaje jsem připravila dva nové moučníky. Můžete je vyzkoušet třeba na oslavu dne dětí.

Višňové řezy

Nejprve si připravíme třený korpus z 6 žloutků, 20 dkg cukru, 20 dkg másla nebo Hery – třeme do pěny, pak přidáme 30 dkg polohrubé mouky, prášek do pečiva, kakao, sníh ze 6 bílků a trochu vlažného mléka a stále třeme. Třenou hmotu vlijeme do vymaštěného a vysypaného plechu a dáme péct. Mezitím ušleháme 1 šlehačku, vanilkový cukr, přidáme 1 zakysanou smetanu a 1 tvaroh – můžeme ještě přisladit.

Na vychladlý korpus nanese polovinu krému pokladem višněmi a přikryjeme zbytkem krému. Navrch pocákáme čokoládou. Pro obměnu můžeme

navrstvit krém celý, poklást višněmi a polít tenkou vrstvou růžového rosolu.

Banánový mls

30 dkg hladké mouky, 15 dkg tuku, 15 dkg práškového cukru, 1 vejce, vanilkový cukr, prášek do pečiva, šáva i strouhaná kůra z 1 citrónu – zpracujeme v těsto a dáme odpočinout do ledničky. Pak vyválíme 2 placky do kulaté koláčové formy. Na první placku nakrájíme banány, posypeme strouhanými ořísky, rozinkami předem namočenými v rumu a skořicí. Překryjeme druhým dílem těsta a dáme zapéci.

Dobrou chuť přeje

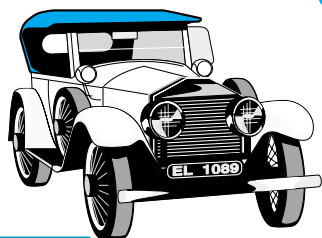
- MS -

Historická auta v naší obci

Dne 10. května 2003 se naskytla obyvatelům našich vesniček pěkná podívaná, když naši obcí projížděla historická vozidla.

Dětský den v Holubově

který se koná v sobotu 31. 5. 2003 od 14.00 hod

u Holubovského rybníka

soutěže disco občerstvení

pořádají Skauti a obec Holubov

JUCOMP - Zdeněk Jungbauer

- prodej levných repasovaných i nových počítačů
- poskytování software

Starostenská 216, Křemže,
tel.: 380 741 393, mobil: +420 721 854 809,
e-mail: jucomp@jucomp.cz
www.jucomp.cz

Společenská kronika

K významnému životnímu jubileu blahopřejeme:

paní Žofii KLIMEŠOVÉ
z Krásetína - 80 let

paní Kristině WAISOVÉ
z Třisova - 80 let

Stavba májky v Holubově

Po loňské špatné zkušenosti, kdy holubovští neuhlídali májku, pustili se letos znovu do stavění. Letos uhlídali, jak je vidět na fotce. Takhle to vypadalo ráno 1. května v 7 hodin ráno na návsi.

Využijte úvěrových produktů České spořitelny

I Spotřebitelský úvěr

slouží k nákupu spotřebního zboží, k zaplacení služeb či k vypořádání závazků mezi občany, možnost poskytnutí úvěru až do 100 000 Kč bez ručitele. U tohoto úvěru Vám nabízíme aktuální úrokovou sazbu již **od 8,9 % p. a.***.

I Hotovostní úvěr

peníze lze použít zcela dle Vaší potřeby bez udání důvodu, výplata peněz v hotovosti, se splatností až čtyři roky, možnost poskytnutí úvěru až do 100 000 Kč bez ručitele. U tohoto úvěru Vám nabízíme aktuální úrokovou sazbu již **od 9,5 % p. a.****.

I Kontokorent

je úvěr na spořicírovém účtu na dobu neurčitou do sjednané výše, čerpání prostým výběrem hotovosti nebo bezhotovostním převodem z účtu, možnost poskytnutí úvěru až do 70 000 Kč bez ručitele.

I Úvěr ze stavebního spoření

lze získat ze stavebního spoření u Stavební spořitelny České spořitelny, možnost poskytnutí úvěru až do 100 000 Kč za zjednodušených podmínek.

U všech typů úvěrů Česká spořitelna zaručuje velmi rychlé vyřízení žádosti v naší pobočce v Křemži. Více informací můžete získat i na našem tel. čísle 380 742 167.

* RPSN je 11,74 % u úvěru 50 000 Kč při úrokové sazbě 8,9 % p. a., standardních poplatcích a počtu 48 měsíčních splátek.

** RPSN je 12,34 % u úvěru 50 000 Kč při úrokové sazbě 9,5 % p. a., standardních poplatcích a počtu 48 měsíčních splátek.

www.csas.cz Informační linka: 800 207 207

ČESKÁ
SPŮRITELNA